

sammen med optælling af varebeholdninger, der omfatter mellem 5 000 og 12 000 varer ved hvert af de 87 handelssteder — afhængigt af stedets størrelse. Mange af disse handelssteder er fjernt beliggende og ofte utilgængelige. Efter fysisk optælling af varelagrene følger et omfattende beregnings- og afstemningsarbejde. Hertil har man ikke altid tilstrækkeligt personale, idet man ikke — som hernede — kan supplere arbejdsstyrken med kvalificeret vikarhjælp.

Handelen arbejder imidlertid på at gennemføre en hurtigere og mere effektiv regnskabsaflæggelse. I løbet af 1958 foretoges således en væsentlig modernisering og rationalisering af hele regnskabsystemet, jfr. statsrevisorernes betænkning side 64 f.

Denne foranstaltning resulterede i, at regnskabsgrundlaget for ændringsforslag til tillægsbevillingslov for 1958-59 omfattede 10-11 måneder.

I fortsættelse af nævnte bestræbelser arbejder Handelen endvidere på at ændre den nuværende fysiske optælling i december måned til en regnskabsmæssig opgørelse med beholdningskontrol, udført successivt over årets måneder.

En forudsætning for etablering af dette vareregnskabsystem er den i 1958 gennemførte ændring i regnskabsaflæggelsen, hvorefter handelschefen ikke længere personligt har det fulde økonomiske ansvar for stedets beholdninger, men derimod kun et forretningsmæssigt ansvar.

Under hensyn til art og omfang af Handelens virksomhed, og at Handelen arbejder med en balance, som i det pågældende år var på ca. 169 mill. kr., forekommer den af statsrevisorerne fremdragne difference mellem bevilling og regnskab, ca. 143 000 kr., i øvrigt ringe.

Differencen udgør mindre end én promille af balancen og mindre end to procent af statens tilskud til Handelens drift.

Uanset de allerede gennemførte og yderligere planlagte forbedringer kan man næppe heller forvente, at Handelen kan nå frem til et system, der giver differencer af en mindre størrelsesorden end den, man har haft i 1957 — forudsat, at man ikke vil nøjes med at afslutte statsregnskabet med skønnede tal og regulere i det efterfølgende år eller gå tilbage til den før 1952 gældende langt mere utilfredsstillende ordning.

Under henvisning til foranstående vil jeg gerne tilføje, at statsrevisorernes konklusion forekommer mig uforståelig, da jeg ikke kan se, at Handelens medarbejdere på noget punkt har gjort sig skyldige i forsømmelser i forbindelse med fremskaffelse af oplysninger, som er nødvendige for udarbejdelse af ændringsforslag til lov om tillægsbevilling.

Jeg har tilladt mig at sende kopi af denne skrivelse til statsrevisoratet for statsregnskabet 1957-58.

Kai Lindberg.